

har fulgt dem temmelig nøje —, har der endnu ikke været talt om Sønering. Jeg maa maasse derfor som Repræsentant for en af de Kredse, hvor denne Sag spiller en større Rolle end for de fleste andre, have Lov til at fremdrage et Par Ting, der ikke kunne være uden Betydning for den omtalte Næring. Jeg har tidligere baade ved Finanslovens Behandling for 2 Aar siden og forrige Aar henledt Opmærksomheden paa, at der er en enkelt Klasse i vort Toldvæsen, som lever under noget uheldige Kaar. Jeg sigter her til vort Krydstoldvæsen. Der er vel, jeg vil ikke sige blandt dette Tings Medlemmer, men ude i den almindelige Befolkning, en Del, der, om jeg saa maa sige, ikke har fuld Forstaaelse af, hvad denne Indretning egentlig er til, eller hvad den gavner. Jeg vil derfor ganske kortelig nu, som ogsaa tidligere, gøre opmærksom paa, at det er en Institution, der skulde sørge for, at Sømandene ikke smugle Ting ind i Landet, naar de komme med deres Ladning udefra. Om Krydstoldvæsenet nu kan udføre dette Hverv paa en fyldestgørende Maade, er et helt andet Spørgsmaal, men hvordan det nu end forholder sig dermed, saa have vi dog 31 Fartøjer, som hedde Krydsfartøjer, foruden et Inspektionsfartøj, og disse 31 Fartøjer ere hver bemandede med 1 Krydstoldassistent, 1 Betjent eller Underassistent, hvad man nu vil kalde ham, og desuden med en Besætning af 5—6 Mand, og deres Op-gave skulde være den, jeg før nævnte. Naar disse Mennesker altsaa ere Embedsmænd eller i alt Fald en Slags Embedsmænd i Staten, synes der mig at være nogen Anledning til, at deres Forhold blev ordnet paa en noget bedre Maade end den nuværende. Jeg skal ganske kortelig først omtale deres Løn, idet jeg dog straks skal forudskikke den Bemærkning, at det ikke er den, jeg vil kritisere, jeg vil her kun gøre opmærksom paa, hvad der udbetales dem i Løn. Krydstoldassistenten har en Begynderløn af 1000 Kr. om Aaret foruden 40 Kr. i Kostpenge pr. Maaned og 3 Kr. i Uniformsgodtgørelse, hvilket altsaa kan andrage i alt 1480 Kr. foruden Uniformsgodtgørelse. Smidlertid kan denne Løn fra 1000 Kr. stige til 14 à 1600 Kr. efter flere Aars trofast Tjeneste. Betjentenes Løn er 65 Kr. maanedlig, altsaa 780 Kr. aarlig, dernæst 35 Kr. i Kostpenge og ligeledes 3 Kr. i Uniformsgodtgørelse. Deres Løn er altsaa noget mindre end Assistentens, men kan dog nok passere. Kommer man derimod til Matrosernes Løn andrager den kun 50 Kr. om Maaneden, 30 Kr. i Kostpenge og en Smule Uniform, som, hvis den skulde kapitaliseres

— de saa den in natura. — allerhøjest vilde andrage 25—26 Kr. Dette bliver, Uniformen indbefattet, ikke over ca. 980 Kr. aarlig. Var det nu endda en fast Løn, der udbetaltes dem hele Aaret igennem, var der ikke stort dertil at sige, men Sagen er den, at $\frac{2}{3}$ af dette Mandskab bliver permitteret ved Zuletid og er hjemme 2—3 Maanedes om Aaret, som det nu kan træffe sig, eftersom Søen er aaben eller tillagt med Is. Disse Forhold medføre for Matrosernes og Betjentenes Vedkommende, at de kun have Løn de 10 Maanedes af Aaret. Saaledes burde det selvfølgelig ikke være, og man vil ved at se paa de Tal, jeg har nævnt, forstaa, at det er lidt knapt og tarveligt taget. Jeg finder derfor Anledning til at henstille til det ærede Finansudvalg og den højtærede Minister, under hvem denne Sag forterer, at de kunne blive betænkte om ikke med Løn i den Tid, hvori de ikke arbejde, saa dog i ethvert Tilfælde med Kostpenge, ligesom deres Diæter, naar de skulde ledsage Dampskibene, ere for smaa. Man kan jo maasse nok sige, at naar de ikke bestille noget, skulde de heller ingen Løn have. Men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at disse Mennesker ere bundne i Statens Tjeneste, og det siger sig selv, at en Mand, som bliver hjempermitteret ved Zuletid, i de to ledigste Wintermaanedes, vil have temmelig vanskeligt ved at faa nogen Fortjeneste. — Det er dog ikke paa dette Punkt, jeg agter at rette min Hovedanke, den maa derimod rettes mod den, om jeg saa maa sige, bagvendte Maade, hvorpaa Krydstoldvæsenet i det hele taget administreres. Det synes mig særlig uheldigt, at Krydstoldinspektøren, som har Inspektion over alle Fartøjer, af Princip har ordnet dette Forhold saaledes, at hverken Assistent eller Mandskab har Lov til at have deres Familier ved det Sted, hvor de have Station. Det er en Selvfølge, at det er en stor Gene for alle Familiefædre saaledes at skulle være affkaarne fra deres Familier. Hvorfor kan en Mand ikke lige saa godt have sin Familie paa den Plads, hvor han er stationeret, som, at den skal f. Eks. bo paa Uerø og han være stationeret oppe ved Frederikshavn og omvendt? Saa vidt mig bekendt har Krydstoldmandskabet i Thykland endogsaa Befaling til at flytte deres Familie hen til det Sted, hvor de ere stationerede. Jeg nævner ikke den mindste Tvivl om, at det vilde være langt heldigere og lige saa betryggende som den nuværende Ordning, hvis der overhovedet er nogen Betyggelse i det hele. Jeg kan virkelig ikke indse, at det kan være nødvendigt at opretholde en saa uheldig og for disse Mennesker særlig be-